

The Calog, Mosty

Były już dni całkiem dobre,
podlane winem pozapalane słońcem
Były jeszcze momenty spokojne,
swoim luzem przekraczające normę
Był czas na chwilę wpaść,
ubrany był w pozłacany płaszcz
Obiecał wszystkim, że zostanie na zawsze
i wtedy zahipnotyzował nas
I z Twoich słów nie odczytałem znaczeń,
a dookoła wszystko było już inaczej
Sieci konszachców niewidocznych wcale,
tajnych sensacji, adoracji, ale...
Zmieniłem zdanie, jednak pójdę prosto
Po coś przecież stoją te mosty
Nie ma co myśleć zbyt wiele na ten temat
Przed siebie prosto jest tyle do stracenia
Trzymam w swoich dłoniach kostkę
Wypadnie szóstka, to zostanę na moście
Połączę zdalnie wszystkie nowe przemyślenia
Zmieniłem właśnie punkty widzenia
Daj mi, miałbym tyle samo co wszyscy
Miałbym tyle samo szans,
Nie musiałbym tu sam, o każdą bzdurę dbać
Zrobiło się za gęsto, za ciężko, zobacz w głowie
Czy tak już musi być tu zawsze, czy można też swobodniej,
Żeby złapać oddech?
Zmieniłem zdanie, jednak pójdę prosto
Po coś przecież stoją te mosty
Nie ma co myśleć zbyt wiele na ten temat
Przed siebie prosto jest tyle do stracenia
Trzymam w swoich dłoniach kostkę
Wypadnie szóstka, to zostanę na moście
Połączę zdalnie wszystkie nowe przemyślenia
Zmieniłem właśnie punkty widzenia